

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2007

Nr 1468—1475

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1468	Lag om ändring av lagen om utsläppshandel	5671
1469	Statsrådets förordning om magistraternas verksamhetsområden	5675
1470	Inrikesministeriets förordning om magistraternas placeringsorter och enheter	5677
1471	Inrikesministeriets förordning om fördelning mellan magistraterna av uppgifter som hänför sig till mottagande av flyttningsanmälningar och anmälningar om flyttning till utlandet	5679
1472	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om anslag som av statsmedel ska betalas år 2008 för kostnaderna för utbildningen av specialister inom företagshälsovården	5680
1473	Undervisningsministeriets förordning om avgifter för lämplighetsprov	5683
1474	Undervisningsministeriets förordning om ändring av 3 § i undervisningsministeriets förordning om avgifter för universitetens prestationer	5684
1475	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för prestationer som forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi tillhandahåller	5685

Nr 1468

Lag

om ändring av lagen om utsläppshandel

Given i Helsingfors den 28 december 2007

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 juli 2004 om utsläppshandel (683/2004) 31 o § 3 mom., 31 p och 31 q §, sådana de lyder i lag 108/2007, samt
ändras 31 c §, 31 d § 1 mom., 31 e § 1 mom., 31 f § 1 mom., 31 h § 4 mom., 31 i § 1 och 2 mom., 31 l § 2 mom., 31 m §, 31 o § 2 mom. och 31 t § 2 mom., sådana de lyder i sistnämnda lag, som följer:

31 c §
Undergruppernas koefficienter för effektivitet och nedskärning

Vid beviljandet av utsläppsätter multipliceras de kalkylerade utsläppsätterna för undergrupperna A, B och E med följande koefficienter för effektivitet:

1) 0,91 för undergrupp A,
2) 0,86 för undergrupp B och E.
Vid beviljandet av utsläppsätter multipliceras de kalkylerade utsläppsätterna för undergrupperna C och D med följande koefficienter för nedskärning:
1) 0,77 för undergrupp C,
2) 0,31 för undergrupp D.

RP 84/2007
EkUB 12/2007
RSv 142/2007

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG; nr L 275, 25.10.2003, s. 32

31 d §

Fördelningskriterierna för undergrupp A

De utsläppsrätter som ska beviljas för anläggningarna i undergrupp A för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år beräknas genom att koefficienten för den industriella processens genomsnittliga specifika utsläpp multipliceras med koefficienten för den industriella processens genomsnittliga kapacitetsutnyttjande. Anläggningarnas genomsnittliga produktionskapacitet år 2007 multipliceras med denna produkt och därefter multipliceras resultatet med koefficienten för effektivitet för undergrupp A, 0,91. Utsläppsrätterna för oljeraffinering beräknas i enlighet med bestämmelserna i 31 e §.

31 e §

Fördelningskriterierna för oljeraffinaderier

De utsläppsrätter som ska beviljas för oljeraffinering för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år beräknas genom att den genomsnittliga bränsleförbrukningen multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp. Till detta antal utsläppsrätter fogas den väteproduktionsmängd som verksamhetsutövaren har uppskattat för år 2007 i ton multiplicerad med talet 5,6. Till det tal som erhålls på detta sätt ska fogas den mängd koldioxidutsläpp under 2007 som förorsakas av ökad bränsleförbrukning i raffinaderiet och är en följd av betydande ändringar i slutproduktens struktur som sammanhänger med raffinaderiförändringen, och denna summa ska multipliceras med koefficienten för effektivitet för undergrupp A, 0,91.

31 f §

Fördelningskriterierna för undergrupp B

De utsläppsrätter som ska beviljas för anläggningarna i undergrupp B för industrins energiproduktion och produktionen av el i

anslutning därtill för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år beräknas genom att den genomsnittliga bränsleförbrukningen för industrins energiproduktion och produktionen av el i anslutning därtill multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp. Utsläppsrätterna för massa- och pappersindustrins, metalltillverkningens samt den kemiska industrins anläggningar i undergrupp B beräknas genom att ovan erhållna produkt multipliceras med den kända relationen mellan kapaciteterna den 1 januari 2007 och den 30 juni 2000 i en industriell process som är nära anknuten till anläggningens energiproduktion. Det erhållna talet multipliceras med koefficienten för effektivitet för undergrupp B, 0,86.

31 h §

Fördelningskriterierna per anläggning i undergrupp C

De utsläppsrätter som beräknats för en verksamhetsutövare inriktas på verksamhetsutövarens fjärrvärmeproducerande förbränningsanläggningsenheter i relation till hur mycket koldioxidutsläpp de har haft vid produktionen av fjärrvärme och den el som producerats i anslutning därtill under de förbränningsanläggningsenheterna i samma fjärrvärmenäät gemensamma verksamhetsåren 2002—2005. De utsläppsrätter för utsläppshandelsperioden 2008—2012 som ska beviljas för en anläggning i undergrupp C eller för en del av dess produktion och som motsvarar ett år erhålls genom att utsläppsrätterna för förbränningsanläggningsenheterna i anläggningen i fråga i undergrupp C räknas samman och summan multipliceras med koefficienten för nedskärning för undergrupp C, 0,77.

31 i §

Fördelningskriterierna för undergrupp D och E

De utsläppsrätter som ska beviljas för anläggningarna i undergrupp D för utsläpps-

handelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år beräknas genom att den genomsnittliga årliga bränsleförbrukningen åren 2000—2003 multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp åren 2000—2003 och denna produkt multipliceras med koefficienten för nedskärning för undergrupp D, 0,31. Det antal utsläppsrätter som erhålls på detta sätt multipliceras ytterligare med den anpassningskoefficient som avses i 31 s §. Bränsleförbrukningen och koefficienten för specifika utsläpp beräknas som ett aritmetiskt medelvärde av åren 2000—2003.

De utsläppsrätter som ska beviljas för anläggningarna i undergrupp E för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år beräknas genom att den genomsnittliga årliga bränsleförbrukningen åren 1998—2002 multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp åren 1998—2002 och denna produkt multipliceras med koefficienten för effektivitet för undergrupp E, 0,86. Bränsleförbrukningen och koefficienten för specifika utsläpp beräknas som ett aritmetiskt medelvärde av åren 1998—2002.

31 l §

Reservering för nya deltagare

Som en följd av att en anläggnings tillstånd för utsläpp av växthusgaser har återkallats, överförs de av anläggningens utsläppsrätter som inte har registrerats på dess konto i det nationella registret till den andel som har reserverats för nya deltagare. Om den andel som har reserverats för nya deltagare för utsläppshandelsperioden 2008—2012 inte räcker till för alla de nya deltagare som avses ovan, ska de nya deltagarna skaffa sig utsläppsrätter av verksamhetsutövarna i andra anläggningar eller på marknaden. För de nya deltagare som i enlighet med 40 § har ansökt om men ännu inte beviljats utsläppsrätter ska de utsläppsrätter som beviljas anpassas till det resterande antalet utsläppsrätter så att en lika stor procentandel dras av från samtligas

antal utsläppsrätter som har beräknats enligt 31 c, 31 n, 31 o, 31 r och 31 s §.

31 m §

Nya deltagare under utsläppshandelsperioden 2008—2012

Av den andel som ska reserveras för nya deltagare beviljas under utsläppshandelsperioden 2008—2012 utsläppsrätter

1) för en ny anläggning som enligt 2 eller 3 § hör till tillämpningsområdet för lagen,

2) för en ny förbränningsanläggningsenhet som byggs i en anläggning som hör till tillämpningsområdet för lagen,

3) för en anläggning som börjar höra till lagens tillämpningsområde då den tillförda effekten i en förbränningsanläggningsenhet som ska byggas på anläggningsplatsen sammanräknad med den tillförda effekten hos de förbränningsanläggningsenheter som redan finns på anläggningsplatsen överstiger 20 megawatt, eller anläggningsplatsens sammanräknade kapacitet annars överskrider de kapacitetsgränser som avses i 2 §,

4) för en ny eller befintlig anläggning vars huvudsakliga syfte är att producera värme för ett fjärrvärmenät och som ansluts till ett värmedistributionsnät som betjänar samhällen, om åtminstone en av anläggningarna i värmedistributionsnätet har en tillförd effekt på mer än 20 megawatt och producerar värme som huvudsakligen ska levereras till fjärrvärmenätet,

5) för en befintlig anläggning med en effekt på högst 20 megawatt, om anläggningens huvudsakliga syfte är att producera värme för ett fjärrvärmenät och den är en del av ett sådant värmedistributionsnät som betjänar samhällen och till vilket en ny anläggning med en tillförd effekt på mer än 20 megawatt ansluts, vilken producerar värme som huvudsakligen ska levereras till fjärrvärmenätet,

6) för en ändring av en förbränningsanläggningsenhet som ökar hela anläggningens tillförda effekt med 20 megawatt eller minst 10 procent,

7) för en ändring av en anläggning eller process i undergrupp A som ökar anläggning-

ens eller processens produktionskapacitet så att ökningen är minst 10 procent eller större än de gränser som i bilagan till utsläppshandelsdirektivet nämns för de anläggningar som omfattas av direktivet.

31 o §

Fördelningskriterierna för nya deltagare i fråga om befintliga anläggningar

Om en befintlig anläggning eller förbränningsanläggningsenhet börjar höra till lagens tillämpningsområde och ansluts till ett fjärrvärmenät där utsläppsrätter för de anläggningar i undergrupp C som producerar fjärrvärme för fjärrvärmenätet har beräknats och beviljats i enlighet med 31 g och 31 h §, beräknas utsläppsrätterna för den anläggning eller del av anläggning som börjar höra till lagens tillämpningsområde per förbränningsanläggningsenhet som ett aritmetiskt medelvärde av koldioxidutsläppen under fulla verksamhetsår 1998—2004. De utsläppsrätter för undergrupp C som motsvarar ett år erhålls genom att detta tal multipliceras med koefficienten för nedskärning för undergrupp C, 0,77.

Helsingfors den 28 december 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

31 t §

Det maximala antalet projektmekanismer som får användas under utsläppshandelsperioden 2008—2012

Det maximala antalet beräknas utgående från de kalkylerade utsläppsrätter enligt 31 d—31 o och 31 r § på vilka det inte har tillämpats undergruppspecifika koefficienter för effektivitet eller för nedskärning enligt 31 c § och inte heller anpassningskoefficienter. Den procentandel som ska fastställas utgående från antalet kalkylerade utsläppsrätter för en anläggning är lika stor för alla anläggningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Denna lag tillämpas på beslutet om beviljande av utsläppsrätter för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och på besluten om beviljande av utsläppsrätter för nya deltagare. Ansökningarna om utsläppsrätter enligt 33 § beaktas vid beredningen av beslutet om beviljande av utsläppsrätter.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 1469

Statsrådets förordning om magistraternas verksamhetsområden

Given i Helsingfors den 20 december 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på **föredragning** från inrikesministeriet, stadgas enligt 3 § 1 mom. i lagen om registerförvaltningen (166/1996), sådant den lyder i lag 956/2006:

1 §

Verksamhetsområdena för magistrater är:

1) Helsingfors härad 2) Esbo härad, Lojo härad och Vichtis härad 3) Borgå härad, Lovisa härad och Orimattila härad 4) Raseborgs härad 5) Vanda härad 6) Tavastehus härad, Forssa härad och Riihimäki härad 7) Lahtis härad och Heinola härad 8) Kouvola härad, Kotka härad och Fredrikshamn's härad 9) Villmanstrands härad och Imatra härad 10) Hyvinge härad och Mellersta Nylands härad 11) Åbo härad, Salo härad, Vakka-Suomi härad, S:t Karins härad, Loimaa härad och Reso härad 12) Åbolands härad 13) Björneborgs härad, Raumo härad, Kankaanpää härad, Kumo härad och Vammala härad 14) Jyväskylä härad, Jämsä härad, Saarijärvi härad, Keuruu härad och Äänekoski härad	15) Seinäjoki härad, Alavo härad, Kauhajokki härad och Lappo härad 16) Karleby härad och Kaustby härad 17) Vasa härad, Kyrölands härad, Korsholms härad, Närpes härad och Pedersöre härad 18) Tammerfors härad, Ikalis härad, Kangasala härad, Mänttä härad, Nokia härad och Valkeakoski härad 19) S:t Michels härad, Nyslotts härad, Piekämäki härad och Juva härad 20) Joensuu härad, Ilomants härad, Kides härad, Lieksa härad och Nurmes härad 21) Kuopioregionens härad, Övre Savolax härad, Nordöstra Savolax härad, Inre Savolax härad och Varkausregionens härad 22) Uleåborgs härad, Brahestads härad, Haukipudas härad, Kuusamo härad, Limingo härad, Pudasjärvi härad, Haapajärvi härad och Ylivieska härad 23) Kajana härad, Kuhmo härad och Suomussalmi härad 24) Rovaniemi härad, Kittilä härad, Kemi härad, Nordöstra Lapplands härad, Ranua-Posio härad, Torneå härad, Enare-Utsjoki härad, Lapska Armens härad och Sodankylä härad.

5676

Nr 1469

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008
Åtgärder som verkställigheten av förord-

ningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 20 december 2007

Minister *Mari Kiviniemi*

Regeringsråd Leena Lehtonen

Nr 1470

**Inrikesministeriets förordning
om magistraternas placeringsorter och enheter**

Given i Helsingfors den 21 december 2007

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 3 § 1 mom. i lagen av den 15 mars 1996 om registerförvaltningen (166/1996), sådant det lyder i lag 956/2006:

1 §

- 1) Placeringsort för magistraten i Helsingfors är Helsingfors.
- 2) Placeringsorter för magistraten i Esbo är Esbo och Lojo.
- 3) Placeringsort för magistraten i Borgå är Borgå. Magistraten har enheten också i Lovisa.
- 4) Placeringsort för Raseborgs magistrat är Ekenäs.
- 5) Placeringsort för magistraten i Vanda är Vanda.
- 6) Placeringsort för magistraten i Tavastehus är Tavastehus.
- 7) Placeringsort för magistraten i Lahtis är Lahtis
- 8) Placeringsorter för magistraten i Kymmenedalen är Kouvola och Kotka.
- 9) Placeringsort för magistraten i Villmanstrand är Villmanstrand. Magistraten har enheten också i Imatra.
- 10) Placeringsort för magistraten i Hyvinge är Hyvinge.
- 11) Placeringsorter för magistraten i Åbo-regionen är Åbo, Salo och Nystad. Magistraten har enheter också i Reso och Loimaa.
- 12) Placeringsort för magistraten i Åboland är Pargas.
- 13) Placeringsorter för magistraten i Satakunta är Björneborg och Raumo. Magistraten har enheter också i Huittinen och Vammala.
- 14) Placeringsorter för magistraten i Mellersta Finland är Jyväskylä, Jämsä och Saarijärvi.
- 15) Placeringsort för magistraten i Seinäjoki är Seinäjoki. Magistraten har enheten också i Kauhava.
- 16) Placeringsort för magistraten i Karleby är Karleby.
- 17) Placeringsort för magistraten i Vasa är Vasa. Magistraten har enheter också i Jakobstad och Kristinestad.
- 18) Placeringsort för magistraten i Tammerfors är Tammerfors. Magistraten har enheter också i Ikalis, Mänttä, Nokia och i Akaa.
- 19) Placeringsorter för magistraten i Södra Savolax är Nyslott och S:t Michel. Magistraten har enheten också i Pieksämäki.
- 20) Placeringsort för magistraten i Norra Karelen är Joensuu. Magistraten har enheter också i Kitee och Juuka.
- 21) Placeringsorter för magistraten i Norra Savolax är Kuopio och Idensalmi. Magistraten har enheter också i Suonenjoki och Varkaus.
- 22) Placeringsorter för magistraten i Norra Österbotten är Uleåborg och Brahestad. Magistraten har enheter också i Haapavesi och Pudasjärvi.
- 23) Placeringsort för magistraten i Kainuu är Kajana.

24) Placeringsorter för magistraten i Lapp-land är Rovaniemi, Kemi och Kittilä. Magistraten har enheten också i Kemijärvi.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Genom denna förordning upphävs inrikesministeriets förordning av den 26 september

2007 om placeringsort och enheter i Seinäjoki magistraten (864/2007) och inrikesministeriets förordning av den 23 oktober 2007 om placeringsort för magistraten i Lahtis (946/2007).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2007

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Regeringsråd Leena Lehtonen

Nr 1471

Inrikesministeriets förordning**om fördelning mellan magistraterna av uppgifter som hänför sig till mottagande av flyttningsanmälningar och anmälningar om flyttning till utlandet**

Given i Helsingfors den 19 december 2007

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 b § 2 mom. i lagen av den 11 mars 1994 om hemkommun (201/1994), sådant det lyder i lag 624/2004:

1 §

Finskspråkiga flyttningsanmälningar som har gjorts till en riksomfattande servicetelefon för flyttningsanmälningar tas emot vid magistraten i Lappland. Dessutom tas anmälningar emot vid magistraten i Helsingfors och magistraten i Tammerfors.

Svenskspråkiga flyttningsanmälningar som har gjorts till en riksomfattande servicetelefon för flyttningsanmälningar tas emot vid magistraten i Vasa. Dessutom kan anmälningar tas emot vid magistraten i Helsingfors

och i Lappland samt vid magistraten i Tammerfors.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Genom denna förordning upphävs inrikesministeriets förordning (1134/2006) av den 4 december 2006 om fördelning mellan magistraterna av uppgifter som hänför sig till mottagande av flyttningsanmälningar och anmälningar om flyttning till utlandet.

Given i Helsingfors den 19 december 2007

Minister *Mari Kiviniemi*

Lagstiftningsråd Terhi Lehtonen

Nr 1472

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om anslag som av statsmedel ska betalas år 2008 för kostnaderna för utbildningen av specialister inom företagshälsovården**

Given i Helsingfors den 19 december 2007

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 3 a och 3 b § i lagen av den 24 februari 1978 om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering (159/1978), sådana de lyder i lag 1350/2004:

1 §

Anslag för utbildning av specialister inom företagshälsovården

Beloppet av den ersättning som betalas för en specialläkarexamen inom företagshälsovård och som avses i 3 a § 2 mom. i lagen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering (159/1978) uppgår till 63 860 euro.

2 §

Fördelningen av anslaget mellan universiteten

Av det anslag som Arbetshälsoinstitutet fått med stöd av 3 a § 1 mom. i lagen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering kan institutet till universiteten i Helsingfors, Kuopio, Uleåborg, Tammerfors och Åbo för den utbildning av specialister inom företagshälsovården som de tillhandahåller betala ersättning enligt paragrafens 4 mom. uppgående till högst 81 000 euro per universitet för avlöningskostnader och andra kostnader för tjänster för kliniska lärare inom företagshälsovården. Dessutom betalas till

nämnda universitet sammanlagt högst 185 000 euro för andra kostnader för utbildningen av specialister.

Arbetshälsoinstitutet betalar ersättningen efter att av universiteten ha fått en skriftlig redogörelse för de lönekostnader och andra kostnader som tjänsterna föranleder samt om de andra kostnader som utbildningen av specialister föranleder.

Arbetshälsoinstitutet kan dessutom av det i 1 mom. avsedda anslaget betala ersättning uppgående till sammanlagt 218 000 euro till de universitet som nämns i momentet för kostnader föranledda av det av Helsingfors universitet samordnade och för universiteten gemensamma virtuella universitetet, för att användas till utbildningen av specialister inom företagshälsovården samt för utvecklandet och den riksomfattande samordningen av denna utbildning. Arbetshälsoinstitutet kan betala ersättningen till universiteten efter att institutet av Helsingfors universitet har fått en skriftlig redogörelse för det virtuella universitetsprojektet som hänför sig till utvecklandet av utbildningen av specialister inom företagshälsovården och om de kostnader som föranleds av genomförandet av projektet.

Om uppgifterna i de redogörelser som avses i 1 och 2 mom. ändras, ska universiteten omedelbart underrätta arbetshälsoinstitutet om detta.

3 §

Fördelningen av anslaget till arbetshälsoinstitutet

Av det anslag som Arbetshälsoinstitutet fått med stöd av 3 a § 1 mom. i lagen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering kan det enligt paragrafens 4 mom. användas 1 314 000 euro för kostnader för sådan utbildning av specialister inom företagshälsovården som institutet själv tillhandahållit, om kostnaderna föranleds av

1) lönekostnader och andra kostnader för två tjänster som specialläkare som utbildar specialister inom företagshälsovården,

2) lönekostnader och andra kostnader för tio specialiseringstjänster för specialister inom företagshälsovården, samt

3) utarbetandet och underhållet av datorprogram som hänför sig till uppföljningen och utvecklandet av utbildningen av specialister inom företagshälsovården samt samordningen och förvaltningen av utbildningen av specialister inom företagshälsovården.

Arbetshälsoinstitutet får inte använda det i 1 mom. avsedda anslaget för de kostnader som institutet får statsandel för i enlighet med 3 § 1 mom. i lagen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering.

4 §

Fördelningen av anslaget mellan privata hälsovårdsproducenter och arbetsgivares företagshälsovårdscentraler

Arbetshälsoinstitutet kan på ansökan av det anslag som det fått med stöd av 3 a § 1 mom. i lagen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering betala ersättning enligt paragrafens 4 mom. till privata hälsovårdsproducenter och arbetsgivares företagshälsovårdscentraler högst 1 300 euro per utbildningsmånad enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt och för varje läkare som deltagit i utbildningen. Det sam-

manlagda antalet utbildningsmånader får uppgå till högst 1 375.

Ersättningen enligt 1 mom. ska fördelas per läkare som deltagit i utbildningen och utbildningsmånad för

1) instruering av läkare som specialiserar sig på företagshälsovård 500 euro,

2) anordnande av annan utbildning av specialister inom företagshälsovården som universitetet har godkänt och för de obligatoriska lönebikostnader som betalas för instruering enligt 1 punkten sammanlagt högst 800 euro.

5 §

Ansökningsförfarande som hänför sig till ersättningar som betalas till privata hälsovårdsproducenter och arbetsgivares företagshälsovårdscentraler

Privata hälsovårdsproducenter och arbetsgivares företagshälsovårdscentraler som utbildar specialister inom företagshälsovården ska skriftligen hos Arbetshälsoinstitutet i efterhand ansöka om sådan ersättning som avses i 4 § senast tre månader efter utgången av respektive halvårsperiod.

För att ansökan ska godkännas förutsätts att universitetet och utbildningsplatsen har ingått ett skriftligt utbildningsplatsavtal om att de läkare som genomgår utbildningen är verksamma på utbildningsplatsen.

Till ansökan ska fogas en kopia av det utbildningsplatsavtal som avses i 2 mom.

6 §

Utbildningsplatsavtalets innehåll

I ett utbildningsplatsavtal som avses i 5 § 2 mom. ska

1) nämnas antalet läkare som genomgår utbildning,

2) anges en eller flera utbildare som universitetet godkänt så att utbildaren ska vara specialist inom företagshälsovården eller i fråga om rehabiliteringsinrättningar vid behov en specialist inom ett annat lämpligt specialiseringsområde, vilken godkänts av den som ansvarar för företagshälsovårdens utbildningsprogram och att en och samma

utbildare samtidigt kan instruera högst tre läkare per kalendermånad, samt

3) finnas utbildarens förbindelse att ge en läkare som genomgår utbildning individuell vägledning två timmar i veckan enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt.

7 §

Ändrade uppgifter

Om uppgifterna i en ansökan enligt 5 § avsedd ansökan ändras, ska den privata hälsovårdsproducenten och arbetsgivarens företagshälsovårdscentral omedelbart underrätta arbetshälsoinstitutet om detta.

8 §

Redovisning för användningen av anslag

Universitetet ska lämna den i 3 b § 3 mom. i lagen om Arbetshälsoinstitutets verk-

Helsingfors den 19 december 2007

Omsorgsminister *Paula Risikko*

samhet och finansiering avsedda redovisningen angående år 2008 skriftligen till arbetshälsoinstitutet före utgången av mars 2009.

Privata hälsovårdsproducenter och arbetsgivarens företagshälsovårdscentraler ska lämna den i 3 b § 3 mom. i lagen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering avsedda redovisningen till arbetshälsoinstitutet i samband med ansökan om ersättning.

Arbetshälsoinstitutet ska lämna i 3 b § 3 mom. i lagen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering avsedda redovisningar och sammandrag gällande år 2008 skriftligen till social- och hälsovårdsministeriet före utgången av juni 2009.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008 och gäller till och med den 31 december 2008.

Medicinalråd Matti E. Lamberg

Nr 1473

Undervisningsministeriets förordning om avgifter för lämplighetsprov

Given i Helsingfors den 21 december 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning av undervisningsministeriet, föreskrivs med stöd av 8 § 4 mom. i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer av den 30 november 2007 (1093/2007):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om avgifter för lämplighetsprov i enlighet med lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007).

2 §

Avgifter för lämplighetsprov

För prov som visar yrkeskunnande samt teori- och praktiska prov som är en förutsättning för beviljande av rätt eller tillstånd för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att utöva sitt yrke tar yrkeshögskolan ut de kostnader som lämplighetsprovet föranleder, dock totalt högst 1 300 euro. För lämplighetsprov som ordnas för övriga yrkesutbildade personer tas ut de kostnader

som provet föranleder, dock totalt högst 500 euro. För att göra om ett prov eller en del av ett prov tas ut samma avgift som har tagits ut för underkänd prestation. För intyg över godkänd prestation i anslutning till lämplighetsprovet tas ut 20 euro.

Om avgifter som universiteten tar ut för lämplighetsprov föreskrivs i 3 § 4 mom. i undervisningsministeriets förordning om avgifter för universitetens prestationer (737/2007).

I 17 § 3 och 4 mom. i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998) föreskrivs om avgifter för lämplighetsprov som avläggs som fristående examen.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 21 december 2007

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*Regeringsråd *Maiju Tuominen*

Nr 1474

**Undervisningsministeriets förordning
om ändring av 3 § i undervisningsministeriets förordning om avgifter för universitetens
prestationer**

Given i Helsingfors den 21 december 2007

I enlighet med undervisningsministeriets beslut
upphävs i undervisningsministeriets förordning av den 20 juni 2007 (737/2007) 3 § 5 mom.
samt
ändras 3 § 4 mom. som följer:

3 §

*Övriga offentligrättsliga prestationer vid
universiteten*

För prov som visar yrkeskunnande samt teori- och praktiska prov som är en förutsättning för beviljande av rätt eller tillstånd för en person att utöva tandläkaryrket tas ut de kostnader som proven föranleder, dock totalt högst 2 200 euro. För prov som visar yrkeskunnande samt teori- och praktiska prov som är en förutsättning för beviljande av rätt eller

tillstånd för en person att utöva läkar-, veterinär- eller specialveterinäryrket tas ut kostnader som proven föranleder, dock totalt högst 1 300 euro. För lämplighetsprov som ordnas för övriga yrkesutbildade personer tas ut de kostnader som proven föranleder, dock totalt högst 500 euro. För att göra om ett prov eller en del av ett prov tas ut samma avgift som har tagits ut för underkänd prestation. För intyg över godkänd provprestation tas ut en avgift på 20 euro.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 21 december 2007

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*

Regeringsråd Maiju Tuominen

Nr 1475

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om avgifter för prestationer som forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi tillhandahåller**

Given i Helsingfors den 27 december 2007

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994 samt i 34 § i lag av den 21 maj 1999 om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), sådan denna paragraf lyder i lag 495/2005:

1 §

Avgiftsbelagd offentligrättslig prestation

Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi uppbär i enlighet med 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) för ATP -intyg för livsmedelstransportmateriel en fast avgift som fastställs enligt självkostnadsvärde. Intygets pris är 109 euro.

2 §

Avgiftsbelagda företagsekonomiska prestationer

I 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda övriga prestationer, som forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi prissätter enligt företagsekonomiska grunder, är:

- 1) beställda forskningsuppgifter och beställt forskningsmaterial,
- 2) analystjänster,
- 3) provnings-, testnings-, och inspektions-tjänster,
- 4) elitplantproduktion,

5) reproduktionstjänster gällande husdjur,
6) försäljning av publikationer och informationsförmedling,

7) utbildning och kurser,
8) sakkunnig- och rådgivningstjänster,
9) försäljning av virke,
10) tjänster i anslutning till fastighetsskötsel samt övriga reparations- och underhållstjänster som hänför sig till lokaler och områden,

11) odlingstjänster, samt
12) andra beställda specialtjänster och prestationer.

3 §

Prestationer som ges på basis av offentlighetslagen

I fråga om avgifter för framtagande av uppgifter enligt 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt för utlämnande av kopior eller utskrifter enligt 34 § 3 mom. i samma lag beslutar forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi med beaktande av vad som föreskrivs 34 § i nämnda lag.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1475

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 ja-

Helsingfors den 27 december 2007

uari 2008 och gäller till och med den 31 december 2010.

Avgifter enligt denna förordning uppbärs för prestationer som har beställts under förordningens giltighetstid.

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Regeringssekreterare Jukka Mirvo